

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Zivsaimniecības komiteja

2008/2222(INI)

10.11.2008

ZIŅOJUMA PROJEKTS

par lietišķiem pētījumiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā
(2008/2222(INI))

Zivsaimniecības komiteja

Referente: *Rosa Miguélez Ramos*

PR_INI

SATURA RĀDĪTĀJS

Lpp.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS .....**Error! Bookmark not defined.**

PASKAIDROJUMS .....**Error! Bookmark not defined.**

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par lietišķiem pētījumiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā (2008/2222(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu Nr. 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads)²,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Eiropas stratēģija jūras zinātniskajai un tehniskajai pētniecībai. Saskaņota sistēma Eiropas Pētniecības telpā okeānu un jūru ilgtspējīgas izmantošanas veicināšanai” (COM(2008)0534) („Stratēģija jūras zinātniskajai un tehniskajai pētniecībai”³,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „Stratēģija Eiropas akvakultūras ilgtspējīgai attīstībai” (COM(2002)0511),
- ņemot vērā 2006. gada 15. jūnija rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (no 2007. līdz 2013. gadam)³,
- ņemot vērā 2008. gada 20. maija rezolūciju par integrētu Eiropas Savienības jūrniecības politiku⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva)⁵,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 25. februāra Regulu (EK) Nr. 199/2008 par Kopienas sistēmas izveidi datu vākšanai, pārvaldībai un izmantošanai zivsaimniecības nozarē un par atbalstu zinātniskā padoma izstrādei saistībā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁶,
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību⁷,

¹ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

² OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

³ OV C 300 E, 9.12.2006., 400. lpp.

⁴ OV C 180 E, 17.7.2008., 27. lpp.

⁵ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁶ OV L 60, 5.3.2008., 1. lpp.

⁷ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

- ņemot vērā 2002. gadā no 26. augusta līdz 4. septembrim Johannesburgā (Dienvidāfrikā) notikušā Pasaules sammita par noturīgu attīstību ziņojumu¹,
  - ņemot vērā Aberdīnas deklarāciju, ko 2007. gada 22. jūnijā *EurOCEAN* konferences laikā pieņēma Eiropas jūras zinātniskās un tehniskās pētniecības organizācijas, zinātniskās sadarbības tīkli un daudzi zinātnieki no visas Eiropas,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A6-0000/2008),
- A. tā kā Komisija ir centusies Eiropā veicināt pētniecību zvejniecības un akvakultūras jomā sākot no 4. pamatprogrammas, lai atbalstītu kopējo zivsaimniecības politiku (KZP);
  - B. tā kā 7. pamatprogrammā pētniecība zvejniecības un akvakultūras jomā ir ietverta pētniecībā lauksaimniecības jomā (2. tēma), kura ir daudz plašāka, taču jūras zinātnes un piekrastes zonu pārvaldība ir vides zinātnes pārziņā;
  - C. tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas Atbildīgas zvejas rīcības kodeksā, kā arī Nolīgumā par Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz ekonomisko zonu robežas šķērsojošo zivju krājumu (transzonāli migrējošie zivju krājumi) un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu ir uzsvērtā nepieciešamība paplašināt pētniecības un datu vākšanas darbu, lai uzlabotu šīs jomas zinātnisko atziņu krājumu;
  - D. tā kā KZP ir viena no tām Kopienas politikas jomām, kas visvairāk ir atkarīga no zinātniskās pētniecības un tā kā saistībā ar šo politikas jomu pieņemto pasākumu ticamība ir atkarīga no augsta līmeņa zinātniskiem atzinumiem;
  - E. tā kā KZP pamats ir labas pārvaldības principi, atbilstīgi kuriem lēmumu pieņemšanas procesa pamatā ir jābūt nopietniem zinātniskiem atzinumiem un tā rezultātiem ir jābūt laikus manāmiem;
  - F. tā kā, lai gan ir atzīts, ka svarīgi ir turpināt darbu dažādās jūras zinātnes un jūrniecības zinātnes nozarēs, jūras zinātniskās un tehniskās pētniecības stratēģija ir vērsta uz jūras zinātnes un jūrniecības zinātnes nozaru mijiedarbības uzlabošanu, nevis uz vispāratzītām pētījumu nozarēm;
  - G. tā kā nākamās KZP pārskatīšanai ir vajadzīgs nopietns zinātnes atziņu pamats, jo tās prioritāte ir reģionāla pārvaldība, kuras pamatā ir ekosistēmas,
1. ir pārliecināts, ka pētniecības jomā īstenotajā politikā lielāka uzmanība ir jāpievērš zvejniecības un akvakultūras specifiskajām problēmām, jo šai nozarei Eiropas Savienībā ir liela ekonomiskā, sociālā un politiskā nozīme;

¹ <http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/636/94/PDF/N0263694.pdf?OpenElement>

2. atzinīgi vērtē darbu, ko Komisija ir veikusi ar jūras zinātniskās un tehniskās pētniecības stratēģiju, lai mobilizētu līdzekļus ar mērķi panākt labāku integrāciju starp jūras zinātnisko un tehnisko pētniecību;
3. atgādina Komisijai, ka atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 2371/2002 viņai ir juridisks pienākums priekšlikumus KZP jomā balstīt „uz pamatotiem zinātniskiem ieteikumiem un uz tālredzīgu pieeju”;
4. ir noraižīgs par tēmu pārgrupēšanu 7. pamatprogrammā, jo līdz ar to pētījumi par zivkopību ir šķirti no zvejniecības un jūras vides ekoloģijas, lai gan atbilstīgi skaidrajai KZP pārorientācijai uz pieeju, kuras pamatā ir ekosistēmas, būtu nepieciešama tieši dziļāka integrācija;
5. pauž nožēlu, ka 7. pamatprogrammā zvejniecība un akvakultūra nav noteiktas par īpašām jomām, bet atsauce uz tām ir ietverta tikai 2. tēmā „Pārtika, lauksaimniecība un biotehnoloģija”, kura, iespējams, attālināti un plašākā nozīmē varētu ietvert pētniecību zvejniecības jomā; konstatē, ka tas pats attiecas arī uz 6. tēmu „Vide (tostarp klimata pārmaiņas)”;
6. aicina Komisiju 2010. gadā paredzētās termiņa vidus vērtēšanas saistībā pārskatīt 7. pamatprogrammu, ņemot vērā šo rezolūciju un lielāku uzmanību pievēršot zvejniecībai un akvakultūrai raksturīgajām problēmām;
7. ir pārliecināts, ka gan politisko lēmumu pieņēmējiem, gan zvejniecības nozares speciālistiem ir ārkārtīgi nepieciešams praktiskāks pētniecības veids un ka, ņemot vērā 7. pamatprogrammas ilgumu, ir obligāti jāietver sasniedzamie mērķi;
8. uzskata, ka 7. pamatprogrammā zvejniecību un akvakultūru neizdalot kā atsevišķas tēmas, šajā jomā tiek kavēta pietiekama pētījumu projektu skaita izstrāde, tādējādi mazinot atlasīto projektu nozīmi un saskaņu;
9. uzsver, ka KZP efektīvas īstenošanas nolūkā ir nepieciešams lietišķo pētījumu jomā ieviest īpašas programmas un rūpēties par to finansējumu ar piemērotu budžeta dotāciju; uzskata, ka šajā nolūkā ir nepieciešams 7. pamatprogrammā iekļaut sadales skalu;
10. aicina Komisiju lietišķās pētniecības finansējumu KZP jomā saistībā ar 7. pamatprogrammu izmantot kā stimulu dažādu valstu pētniecības darba sinerģijas veicināšanai un tādas kritiskās masas sasniegšanai, kas nepieciešama multitematiskas jūras pētniecības lielo uzdevumu atrisināšanai;
11. iesaka jūras zinātniskās pētniecības jomā priekšroku dot ne vien pētniecībai, kuras mērķis ir noskaidrot zivsaimniecības resursu stāvokli, bet arī tirdzniecības, ekonomiskiem un sociāliem aspektiem, kuri nosaka zvejas pārvaldību, jo tie visi ir ļoti svarīgi;
12. uzskata, ka īpaši zvejniecības un akvakultūras jomā priekšroka ir jādod lietišķiem pētījumiem, kuru pamata mērķis ir uzlabot tos zinātniskos datus, kas ir tiesību aktu un zvejniecības pārvaldības pamatā un pirmām kārtām tos, kuri attiecas uz bioloģiska riska apdraudētu sugu atjaunošanas plāniem;

13. konstatē acīmredzamu interešu konfliktu starp zvejniekiem un zinātniekiem īstermiņā, lai gan viņu mērķi ilgtermiņā ir vienoti;
14. aicina Komisiju un dalībvalstis izcelt un skaidrāk pasniegt zvejniekiem informāciju par viņu ieinteresētību, vērtējot potenciālos ekonomiskos zaudējumus īstermiņā, ņemt vērā to ekonomisko ieguvumu, uz kuru viņi var cerēt ilgtermiņā;
15. uzsver nomācošo jaunu pie lietišķajiem pētījumiem strādājošu zinātnieku trūkumu zvejniecības jomā, jo karjeras iespējas nav tik saistošas kā fundamentālo pētījumu jomā un citās zinātnes nozarēs;
16. uzsver nepieciešamību ieviest interesantas un lietderīgas studiju programmas universitātēs, kas pavērtu ceļu uz labi atalgotu karjeru šajā zinātnes nozarē;
17. atbalsta tādu izglītības politiku, kura vairāk ieinteresē jaunos zinātniekus pievērsties lietišķiem pētījumiem zivsaimniecības jomā, nevis fundamentāliem pētījumiem;
18. mudina Komisiju atbalstīt stabila Eiropas tīkla izveidi, kas balstīts uz dalībvalstīs pastāvošajām fiziskajām infrastruktūrām un kurš būt paredzēts novērojumiem un datu vākšanai jūrā, kurš atvieglotu informācijas apmaiņu starp nozares vienībām un Eiropas pētniecības organizācijām un kurš ļautu saglabāt Eiropas Savienības izcilības statusu;
19. atgādina par nepieciešamību saskaņot dalībvalstīs spēkā esošos lietišķās pētniecības modeļus, lai palielinātu rezultātu salīdzināmību un vienkāršotu datu apkopošanu;
20. aicina Komisiju mudināt zinātnieku aprindas izstrādāt vairāk kopējo metodoloģijas normu zivsaimniecības jomā un pastiprināt valsts pētniecības institūtu sadarbību;
21. aicina Komisiju apkopot konkrētu informāciju par to, kā pašlaik dažādās dalībvalstīs norisinās zinātnieku un zvejnieku dialogs, kā arī uzskaitīt labāko praksi;
22. uzsver, ka reģionu konsultatīvajām komitejām ir būtiska loma lietišķās pētniecības kontekstā un tāpēc vēlas, lai zinātnieki varētu būt pilnvērtīgi šo organizāciju biedri;
23. aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt Eiropas Savienības budžetā datu vākšanai zvejniecības jomā paredzētos līdzekļus īpaši atbilstīgi 11 07 02. budžeta posteņim „Zvejas resursu apsaimniekošanas atbalsta pasākumi (zinātniskās bāzes pilnveidošana)”;;
24. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

PASKAIDROJUMS

„Kur zinātnei nav lietišķa pielietojama, lietišķā zinātne pastāvēt nevar.”
Bernardo Houssay, Nobela prēmijas laureāts medicīnā (1947)

Gandrīz pusei no Kopienas iedzīvotājiem dzīves vieta atrodas Eiropas jurisdikcijā esošo divu okeānu un četru jūru tuvumā. Šīm jūrām un okeāniem, dzīves avotam, ir būtiska regulējoša loma klimata pārmaiņu kontekstā. Tās ir sarežģītas un grūti izpētāmas sistēmas, un to korekta apsaimniekošana ir viens no mūsu svarīgākajiem uzdevumiem.

Līdzsvarot ekosistēmu uzturēšanu un ilgtspējīgu resursu izmantošanu, novērst un kontrolēt cilvēka darbības ietekmi uz jūras vidi, paaugstināt zināšanu līmeni, intensificēt tehnoloģisko attīstību un jaunu tehnoloģiju ieviešanu — tie ir uzdevumi, kurus var paveikt vienīgi ar Eiropas zinātniskās kopienas līdzdalību.

Kas attiecas uz zivju krājumiem pēc Apvienoto Nāciju Lauksaimniecības un pārtikas aģentūras (FAO) 2004. gada aplēsēm 70% bija izsmelti, pārzvejoti, vai atradās atjaunošanas stadijā. Situāciju ietekmē ne tikai pārzveja, bet arī citi faktori, tādi kā minētās klimata pārmaiņas vai cilvēka darbība, līdz ar to ir nepieciešams, lai mūsu rīcībā būtu drošticami un pilnīgi dati.

Savukārt piekrastes teritorijas ir pakļautas riskam to specifiskā ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ, jo tās apdraud dabas katastrofas vai jūras piesārņojums, ko rada avārijas. Šajā jomā Kopienas jūras vides uzraudzība prasa visu iespējamo resursu mobilizāciju, ieskaitot izpēti.

Jūras ekosistēmām ir īpaši viegli nodarīt kaitējumu, tās prasa speciālu uzmanību, un vēl jo vairāk tāpēc, ka ekosistēmiskā pieeja būs absolūti nepieciešama lēmumu pieņemšanai nākotnē. Runājot par aizsargātajām jūras teritorijām, ir svarīgi skaidri definēt tās, izmantojot integrēto pieeju, pamatotu ar stingriem zinātniskajiem kritērijiem, lai būtu iespējams pasargāt šīs teritorijas ne tikai no zvejas, bet arī no tūrisma, naftas ieguves vai militārajām aktivitātēm.

Jūras vides izpēte kā pamats jūru un okeānu apsaimniekošanai

Kopējās zivsaimniecības politikas attīstība ir cieši saistīta ar efektīvu pētniecisko darbu Eiropas līmenī. Kopiena ir atbildīga par to, vai aktīvai mūsu jūru un okeānu aizsardzībai tiks izmantoti labākie pētījumu un jauno tehnoloģiju sasniegumi, formulējot integrēto zivsaimniecības pārvaldības politiku, balstītu uz kvalitatīvu zinātnisko un tehnoloģisko attīstību.

Zivsaimniecības izpēte ir nepieciešama arī lai sniegtu rekomendācijas un zinātniskās konsultācijas likumdevējiem. Lai palielinātu galvenā zivsaimniecības regulējošā instrumenta — Kopējās zivsaimniecības politikas — efektivitāti, tās ietvaros ir jāpalielina investīcijas zinātnē un jūras vides izpētē.

Pēdējo 15 gadu laikā Komisija ir piešķirusi zinātnei ievērojamus materiālus līdzekļus ar mērķi iegūt pamatojumu lēmumiem zvejas vietu apsaimniekošanas jautājumos. Eiropas pētnieki ņēma vērā ne tikai bioloģiskus apsvērumus, bet arī to, kādā veidā tiek izmantots zvejniecības

aprīkojums, kā nozveja bioloģiski ietekmē zvejas vietas un arī pieņemamo lēmumu sociāli ekonomiskās sekas. Taču KZP (Kopējās zivsaimniecības politikas) un ar to saistīto nozaru politikas evolūcijas dēļ pētījumiem ir izvirzītas jaunas prasības.

Ir nepieciešama atbildīga un kvalitatīva zivsaimniecības izpēte

Lai gan pastāv zināmas nesaskaņas starp fundamentālo un lietišķo pētniecību, patiesībā jebkuru pētījumu mērķis ir zināšanas, kuras „var pielietot vai ir jāpielieto”. Paši zinātnieki apgalvo, ka visplašāk izmantojamie atklājumi ir tā saucamo fundamentālo pētījumu rezultāts, tādēļ starp šiem diviem virzieniem nevajadzētu nevajadzētu pastāvēt sāncensība. Lai rastu risinājumu reālajām un aktuālajām problēmām, ir jāizmanto visi līdzekļi, neatkarīgi no to pielietošanas veida.

Veselīga ūdens vide ir obligāts nosacījums tam, lai okeānu potenciāls varētu materializēties — ir jāaizsargā resursi, lai varētu uzlabot konkurētspēju ilgtermiņā. Jūras vides tematiskā stratēģija prasa steidzamus pasākumus, balstītus uz ekosistēmisku pieeju. Lēmumu pieņemšanas procesā visās tā stadijās jāņem vērā vides aizsardzības aspekts, tam jāatspoguļo darbības mērķi un to ietekme uz apkārtējo vidi.

Pienākumi, kurus ES ir uzņēmusies Johannesburgas sammitā, var būt īstenoti vienīgi ar atbildīgas un kvalitatīvas jūras vides izpētes starpniecību — zinātnisko datu iegūšana un analīze ir fundamentāla ekosistēmiskās pieejas pielietošanai, jūras aizsargāto teritoriju noteikšanai, ilgtspējīgai un lietderīgai resursu izmantošanai, un lai rastu risinājumu jebkurai problēmai, saistītai ar dabas parādībām vai cilvēka darbības izraisītām katastrofām. Ilgtspējīgas lietošanas līmeņi (MRI) savukārt prasa nepārtrauktu drošticamu datu piegādi.

Liela informācijas un datu daudzuma vākšana, glabāšana, aprīte/apmaiņa, apstrāde un analīze ir absolūti nepieciešama, lai nodrošinātu sociālā pieprasījuma un dabas resursu izmantošanas līdzsvaru. Resursu ilgtspējības nosacījums ir arī sekmīga sadarbība starp zivsaimniecības, okeanogrāfijas, zivsaimniecības izpētes, jūras ekoloģijas nozarēm, sociāli ekonomisko faktoru pētniekiem, jūras izpētes iestādēm un organizācijām.

Nākotnes zivsaimniecības izpētē ir jāņem vērā faktori, kas saistīti ar biotopiem (kaitīgas ietekmes uz jūras dibenu samazināšana, bioloģiski jutīgu zonu noteikšana), jutīgo sugu nejaušu nozveju (putni, bruņurupuči vai jūras zīdītāji), mērķu sugu izvēles noteikšanas uzlabošanu (novērst piezveju un sekundāro sugu nozveju) un resursu izpētes integrācija ar okeanogrāfijas, bioķīmijas un bioloģiskās daudzveidības pētījumiem ekosistēmiskās pieejas ietvaros.

Nepieciešamība pēc tīkla darbības

Ar zivsaimniecību saistītu zinātnisku datu sistēmas uzlabošana ir steidzams pasākums. Eiropā ir jūras resursu ilgtspējīgai izmantošanai nepieciešamie izpētes līdzekļi un zināšanas. Taču jūras vides izpētei ir vajadzīgi ne tikai datu vākšanas centri un novērošanas tīkli, bet arī dārgas, daudzveidīgas, specializētas infrastruktūras, kas patērē investīciju lielāko daļu, tādēļ kopīgais lietojums uzlabotu to rentabilitāti.

Stabils Eiropas tīkls, kura pamatā būtu dalībvalstīs jau esošās fiziskās infrastruktūras, kas ir

paredzēta novērošanai un datu vākšanai par jūras vidi, nodrošinātu informācijas apmaiņu starp Eiropas pētniecības nozarēm un iestādēm, un uzturētu ES līdera pozīcijas šajā jomā.

Tā darbība un attīstība varētu kalpot izpratnes un dialoga veicināšanai starp zinātnisko kopienu, likumdevējiem un gala lietotājiem, ieskaitot zvejniecības un tirdzniecības uzņēmumus. Ciešāka sadarbība starp dalībvalstu pētnieciskajām organizācijām veicinātu arī dažādu dalībvalstīs spēkā esošu praktiskās izpētes modeļu homogenizāciju, lai nodrošinātu rezultātu salīdzināšanas iespēju un atvieglotu datu papildināšanu.

Viena no šāda tīkla funkcijām būtu specifisko uzdevumu koordinācija un konsultāciju sniegšana Kopienas tiesību aktu piemērošanā. Šāda tīkla izveidošana, nesamazinoties dažādu starptautisku pētniecisko iestāžu un aģentūru darbības nozīmei, ievērojami sekmētu Eiropas jūras zinātņu attīstību.

Izglītība un personāla apmācība

Jūras vides izpētes pasākumu īstenošanai vajadzīgo kvalificēto darbinieku skaits nepārtraukti samazinās visās jomās. Īpaši uztrauc jaunu zinātnieku trūkums zivsaimniecības praktiskajā izpētes jomā, eksperti skaidro šo parādību ar studiju specialitāšu nepietiekamu pievilcību. Dažās dalībvalstīs situācija ir nonākusi līdz galējībai, kad specializētie jūras vides izpētes institūti tika slēgti studentu trūkuma dēļ.

Lai sāktu risināt šo problēmu, augstskolās ir nepieciešams izveidot interesantas un motivējošas studiju programmas, kuru beidzējiem būtu perspektīvas strādāt labi atalgotu darbu. Mums ir vajadzīga tāda izglītības politika, kas motivētu jaunus zinātniekus pievērsties pētnieciskajam darbam zvejniecības resursu nozarē.

Lai to panāktu, ir jāuzlabo situācija izglītībā un personāla sagatavošanā, jāveicina profesionālā mobilitāte un pārorientācija, jāuzlabo arī darba apstākļi, it īpaši ar zivsaimniecības izpēti saistītajās aktivitātēs, un citās blakus nozarēs. Turklāt ir svarīgi popularizēt šo zinātnes jomu un stimulēt zinātnieku darbu, kas veicinās jūras zinātņu līmeņa paaugstināšanos vispār, un zivsaimniecības izpētes uzlabošanos atsevišķi.

Ir jābūt atbilstošam finansējumam

Lai gan teiciens „*Problēma ir nevis nauda, bet cilvēkresursi!*” labi atspoguļo situāciju, tas gan nenozīmē ka nozarei ir pārlietu liels finansējums. Risināmie uzdevumi prasa ne tikai adekvātu zinātnisko un tehnoloģisko sasniegumu pielietošanu, bet arī EK un dalībvalstu mērķtiecīgu finansiālu atbalstu.

Līdz šim dažādām pētnieciskajām iestādēm bija divi finansējuma avoti — dalībvalstu finansējums, ko tās saņēma, nodrošinot dalībvalstu valdības ar zinātnisko informāciju, un kopienas fondi saskaņā ar Pamatdatu vākšanas direktīvu un no šo zinātnisko iestāžu dalības Zinātniskajās komitejās.

Trešais finansējuma avots bija Pētnieciskās pamatprogramma. IV un V pamatprogrammā tika iekļautas speciālās zivsaimniecības un akvakultūras programmas (FAIR) praktiskajai jūras vides izpētei, ar finansējumu 130 un 150 miljonu eiro apmērā. VI programmā, lai gan

finansējums samazinājās līdz 60 miljoniem eiro, zivsaimniecības politika tika uzskatīta par vienu no prioritātēm. Savukārt VII programmā nedz zivsaimniecībai nedz akvakultūrai netiek pievērsta īpaša uzmanība. Tikai 2. tēmā „Pārtikas produkti, lauksaimniecība un biotehnoloģijas” starp citiem jautājumiem ir iekļauta arī pētniecība šajās nozarēs. 6. tēmā „Apkārtējā vide (ieskaitot klimata pārmaiņas)”, arī nav atsevišķu norādījumu par jūras resursu izpēti un integrētu piekrastes teritorijas apsaimniekošanu.

Faktiski zinātnieki sastopas ar grūtībām, iesniedzot projektus VII Pamatprogrammas ietvaros atšķirīgas pieejas dēļ, piemēram, akvakultūras jomā projekti galvenokārt ir industriāli orientēti, vai zivsaimniecības un jūras zinātņu jomā tiek iesniegti multidisciplināri, ilgtermiņa projekti. Līdz šīm abu nozaru projektu finansējumu nodrošināja Zivsaimniecības lietu ģenerāldirektorāta koordinēti fondi, kas ļāva piešķirt finansējumu dažāda rakstura projektiem, nevis Pētniecības ģenerāldirektorāta koordinēti fondi, kā tas notiek tagad.

Tā rezultātā tagad zinātniekiem ir grūtāk informēt ierēdņus, kas ir atbildīgi par konkursu izsludināšanas noteikumiem, par nozares aktuālajiem jautājumiem un vajadzībām. Pētniecības ģenerāldirektorāts, no otras puses, ir izšķīries par prioritāru finansējuma piešķiršanu fundamentālajiem pētījumiem, nevis pētījumiem, kas ir orientēti uz sabiedrībai nozīmīgo politiku, lai piemēram, bagātinātu Kopienas jūras vides apsaimniekošanas stratēģiju ar zinātnisku pieeju vai pētītu zivsaimniecības ietekmi uz klimata pārmaiņām.

Apkopojot teikto, ES jūras resursu politikas mērķis — panākt zivsaimniecības produktivitāti tūrā jūras vidē, prasa, lai nozares zinātniekiem būtu pieejami horizontālie finansējuma mehānismi VII pamatprogrammas ietvaros.

Mēs uzstājam uz nepieciešamību nekavējoties izveidot speciālo zinātnisko zivsaimniecības resursu politiku, balstītu uz ievērojamu finansējuma palielināšanu. ES atbalsts personāla sagatavošanai un izglītībai jūras vides izpētes nozarē veicinātu tādu pieeju kā sociālās, ekonomiskās, jūras vides izpētes un komerciālās pieejas integrāciju un sekmētu vispārējo izpratni par kopīgo zivsaimniecības politiku un tās uzturēšanas nepieciešamību.